

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/5/2020
Identifikačné číslo spisu: 2018200182
Dátum vydania rozhodnutia: 14. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:2018200182.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v právnej veci žalobcov: 1/ S. Q., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu N. XXX/XX, XXX XX D. Y., 2/ H. Q., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu N. XXX/XX, XXX XX D. Y., právne zastúpených : Peter Šumšala, advokát, so sídlom Krasovského 13, 851 01 Bratislava, proti žalovanému : mesto Dunajská Streda, so sídlom Hlavná 50/16, 929 01 Dunajská Streda, o správnej žalobe opomenutých účastníkov, o uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobcom v 1/ a 2/ rade rozhodnutie č. 3219/DS/492/2018/033-KNA/004 z 29.5.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/50/2018-104 z 12.11.2019, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/50/2018-104 z 12.11.2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě l š i e k o n a n i e .

O d ō v o d n e n i e

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Správnou žalobou opomenutého účastníka doručenou dňa 29.6.2018 na Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sa žalobcovia vo vzťahu k žalovanému domáhali uloženia povinnosti doručiť im kolaudačné rozhodnutie č. 6215/3857/2016/033-KNA-004 z 29.5.2018 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) a to z dôvodu, že žalovaný ako stavebný úrad s nimi ako s účastníkmi konania podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) nekonal, čím hrubo zasiahol do ich vlastníckych práv ako vlastníkov susedných pozemkov, dôsledkom čoho došlo aj k porušeniu vlastníckeho práva v zmysle čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Krajský súd uznesením č. k. 14S/50/2018-60 z 14.11.2018 podľa § 100 ods. 2 písm. a) Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“) prerušil predmetné správne súdne konanie do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 14S/44/2018.

3. Správne súdne konanie vo veci sp.zn. 14S/44/2018 bolo začaté na podklade všeobecnej správnej žaloby podanej totožnými žalobcami ako vo veci sp.zn. 14S/50/2018. Predmetom prieskumu vo veci sp. zn. 14S/44/2018 bola zákonnosť rozhodnutia Okresného úradu Trnava, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-TT-OVBP2-2018/014651/Ve z 27.4.2018, ktorým bolo podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietnuté odvolanie žalobcov a potvrdené prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu - mesta Dunajská Streda č. 3364/DS/4521/2018/033-KNA-002 z 6.3.2018. Uvedenými administratívnymi rozhodnutiami nebolo žalobcom priznané postavenie účastníkov konania vo veci vydania kolaudačného rozhodnutia na stavbu: „Polyfunkčný objekt“ na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie D. Y. a parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie D. Y., ktoré konanie bolo vedené pod číslom 492/2018.

4. Správne súdne konanie vedené pod sp.zn. 14S/44/2018 bolo právoplatne skončené rozsudkom z 27.6.2019 s tým výsledkom, že všeobecná správna žaloba bola ako nedôvodná zamietnutá, čo znamená, že sa krajský súd stotožnil so záverom konajúcich stavebných správnych orgánov, že žalobcom účastníctvo v kolaudačnom konaní vedenom pod číslom 492/2018 nesvedčí. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.8.2019, pričom žalobcovia podali proti nemu kasačnú sťažnosť.

5. Po právoplatnom skončení konania vedeného pod sp.zn. 14S/44/2018 krajský súd uznesením č.k. 14S/50/2018-82 z 9.9.2019 rozhodol o pokračovaní v konaní sp. zn. 14S/50/2018.

6. Uznesením č.k. 14S/50/201-104 z 12.11.2019 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) krajský súd správnu žalobu opomenutého účastníka odmietol, návrh žalobcov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol a súčasne žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

7. Krajský súd preskúmané rozhodnutie odôvodnil tým, že výsledok všeobecnej správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým sa právoplatne rozhodne o účastníctve v administratívnom konaní má vo vzťahu k správnej žalobe opomenutého účastníka, a to práve pokiaľ ide o určenie, či sa jedná o opomenutého účastníka, povahu res iudicata. Konkrétne v prípade, ak správny súd potvrdí zákonnosť rozhodnutia, ktorým nebolo priznané určitej osobe postavenie účastníka konania, automaticky táto osoba nemá postavenie opomenutého účastníka. To následne znamená, že správna žaloba podaná podľa § 179 SSP, bola podaná zjavne neoprávnenou osobou, čo je dôvodom odmietnutia žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP. Keďže presne o takýto prípad išlo aj v prejednávanej veci, krajský súd rozhodol o odmietnutí správnej žaloby opomenutého účastníka. Zároveň skonštatoval, že takémuto rozhodnutiu nebráni ani podaná kasačná sťažnosť proti rozsudku krajského súdu sp.zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019, pretože už týmto rozsudkom bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Rozhodnutie o kasačnej sťažnosti podanej proti rozsudku krajského súdu sp.zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019 môže byť pritom zohľadnené pri prípadnom rozhodovaní kasačného súdu o kasačnej sťažnosti podanej proti preskúmanému rozhodnutiu (uzneseniu č.k. 14S/50/2018-104 z 12.11.2019).

II.

Konanie na kasačnom súde

A)

8. Proti uzneseniu krajského súdu č. k. 14S/50/201-104 z 12.11.2019 podali žalobcovia (ďalej len „sťažovatelia“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a j) SSP, pretože krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že im nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočniť im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a že podanie bolo nezákonne odmietnuté. Sťažovatelia navrhli preskúmané rozhodnutie zrušiť, resp. určiť žalovanému povinnosť doručiť sťažovateľom rozhodnutie žalovaného a súčasne navrhli priznať im náhradu trov konania. Podanie kasačnej sťažnosti sťažovatelia odôvodnili predovšetkým tým, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané predčasne a nezohľadnilo podanú kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019. Tento rozsudok pritom nemal vo vzťahu k preskúmanému

rozhodnutiu povahu res iudicata, keďže v oboch veciach vystupoval odlišný žalovaný. Jednalo sa preto o dve samostatné konania. Sťažovatelia záverom argumentovali tým, že nepriznaním postavenia účastníkov kolaudačného konania boli ukrátení na svojich subjektívnych právach, pretože sa nemohli náležite procesne brániť.

B)

9. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

III.

Právne závery kasačného súdu

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1.8.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd odo dňa 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp.zn. 10Sžk/5/2020. Od 1.8.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

11. Najvyšší správny súd predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523439'&ucin-k-dni='30.12.9999'> preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podali sťažovatelia v lehote včas (§ 443 ods. 1 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523443'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom pri svojom rozhodovaní bol vedený nasledujúcimi právnymi úvahami.

12. V danej veci ide o vzťah správnej žaloby opomenutého účastníka ku všeobecnej správnej žalobe podanej proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy o nepriznaní postavenia účastníka administratívneho konania.

13. Správna žaloba opomenutého účastníka upravená v § 179 SSP predstavuje určité „nóvum“, pretože oproti pôvodnej právnej úprave bol tento inštitút jednoznačne vymedzený, čo do účelu ako i procesného postupu správneho súdu.

14. Podľa § 179 SSP

(1) Ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len "opomenutý účastník"), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

(2) Ak orgán verejnej správy bezdôvodne nedoručí rozhodnutie alebo opatrenie opomenutému účastníkovi, správny súd mu i bez návrhu môže uznesením uložiť pokutu.

(3) Doručením uznesenia správneho súdu podľa odseku 1 orgánu verejnej správy sa zo zákona odkladajú účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku, ak osobitný predpis upravujúci konanie pred orgánom verejnej správy jeho podanie proti napadnutému rozhodnutiu alebo opatreniu pripúšťa. V takom prípade je opomenutý účastník oprávnený na podanie riadneho opravného prostriedku v lehote a za podmienok ustanovených osobitným predpisom a orgán verejnej správy je povinný o tomto riadnom opravnom prostriedku konať a rozhodnúť.

(4) Po právoplatnosti uznesenia podľa odseku 1 správny súd konanie zastaví. Správny súd zastaví konanie vždy aj vtedy, ak od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia do podania žaloby opomenutým účastníkom uplynuli viac ako tri roky.

(5) Opomenutý účastník môže opätovne podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy podľa odseku 1, len ak proti tomu nie je prípustný riadny opravný prostriedok, a v lehote počítanej od vykonania správnym súdom nariadeného doručenia.

(6) Ak proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy podľa odseku 1 je prípustný riadny opravný prostriedok, môže opomenutý účastník podať novú správnu žalobu proti rozhodnutiu o tomto opravnom prostriedku.

(7) Ak sa správny súd nestotožní s tvrdením opomenutého účastníka, vo veci ďalej koná.

15. De lege lata je účelom správnej žaloby opomenutého účastníka zabezpečiť ochranu subjektívnych práv tej osoby, ktorej patrilo postavenie účastníka administratívneho konania a napriek tomu s ňou orgán verejnej správy nekonal. Pod nekonaním pritom zákon rozumie skutočnosť, že danej osobe nebolo doručené vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie (§ 179 ods.1 SSP). Z povahy veci pritom vyplýva, že sa tým myslí také rozhodnutie alebo opatrenie, meritórne alebo procesné, ktorým bolo administratívne konanie ukončené, pričom pri dvojstupňovom konaní sa jedná o rozhodnutie orgánu druhého stupňa.

16. Súčasne sa musí jednať o také rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré malo byť doručované individuálne predovšetkým do vlastných rúk. Len pri takomto rozhodnutí alebo opatrení totiž možno na základe úspešnej správnej žaloby opomenutého účastníka zo strany správneho súdu odstrániť zistenú protiprávnosť a uložiť povinnosť vykonať jeho doručenie. To logicky znamená, že spod správnej žaloby opomenutého účastníka sú vyňaté prípady, keď sa v administratívnom konaní oznamovanie rozhodnutia alebo opatrenia vykonávalo verejnou vyhláškou. Toto vyňatie vo všeobecnosti platí aj na žalobcu, vo vzťahu ku ktorému bolo osobitným procesným rozhodnutím rozhodnuté, že mu postavenie účastníka administratívneho konania nepatrí a preto sa mu následne ani v administratívnom konaní vydané rozhodnutia nedoručovali. V uvedených prípadoch totiž absentuje protiprávny postup orgánu verejnej správy spočívajúci v (individuálnom) nedoručení rozhodnutia alebo opatrenia.

17. Totožne pritom vníma správnu žalobu opomenutého účastníka aj odborná spisba, v zmysle ktorej „postavenie opomenutého účastníka rovnako nepatrí tej osobe, s ktorou síce orgán verejnej správy nekonal ako s účastníkom administratívneho konania, hoci jej takéto postavenie inak patrilo, no vo veci vydané meritórne alebo konečné rozhodnutie, resp. opatrenie nebolo v zmysle osobitnej právnej úpravy doručované jednotlivu do vlastných rúk, ale bolo oznamované verejnou vyhláškou o nekonanie ako s účastníkom konania by nešlo, ak by orgán verejnej správy samostatným procesným rozhodnutím rozhodol, že určitej osobe nepatrí v administratívnom konaní postavenie účastníka konania. Následné nekonanie s takouto osobou totiž nemá povahu protiprávneho opomenutia.“ (viď Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, 885 s.).

18. Prípady, keď bolo osobitne rozhodnuté, že určitej osobe nepatrí postavenie účastníka administratívneho konania, je však špecifický. Podanie všeobecnej správnej žaloby proti rozhodnutiu o nepriznaní postavenia účastníka administratívneho konania totiž nie je ex lege spojené s odkladným účinkom a v prípade jeho nepriznania ani na návrh žalobcu rozhodnutím správneho súdu, orgánu verejnej správy následne nič nebráni rozhodnúť v administratívnom konaní príslušným meritórnym alebo konečným rozhodnutím. Pokiaľ preto dotknutá osoba, ktorá podala takúto všeobecnú správnu žalobu proti rozhodnutiu o nepriznaní postavenia účastníka administratívneho konania, mieni po meritórnom alebo konečnom rozhodnutí orgánu verejnej správy relevantne brániť svoje subjektívne práva, je potrebné, aby následne podala aj správnu žalobu opomenutého účastníka proti predmetnému meritórnemu alebo konečnému rozhodnutiu. Všeobecná správna žaloba proti rozhodnutiu o nepriznaní postavenia účastníka administratívneho konania má pritom povahu rozhodovania o predbežnej otázke

pre správnu žalobu opomenutého účastníka, ktorá spočíva v tom, či žalobcovi patrilo alebo nepatrilo v administratívnom konaní postavenie jeho účastníka.

19. Ak správny súd následne všeobecnú správnu žalobu proti rozhodnutiu o nepriznaní postavenia účastníka administratívneho konania zamietne, má sa za to, že žalobcovi v administratívnom konaní postavenie jeho účastníka nesvedčilo, čo následne musí viesť aj k neúspechu v konaní o správnej žalobe opomenutého účastníka.

20. Ak ale správny súd všeobecnej správnej žalobe proti rozhodnutiu o nepriznaní postavenia účastníka administratívneho konania vyhovie a napadnuté rozhodnutie zruší, má žalobca šancu brániť sa úspešne aj správnu žalobou opomenutého účastníka. Zrušením rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka administratívneho konania sa totiž pokladá otázka účasti za vyriešenú aj vo vzťahu ku konaniu o správnej žalobe opomenutého účastníka v tom zmysle, že žalobcovi svedčalo postavenie účastníka administratívneho konania a orgán verejnej správy mu napriek tomu meritórne alebo konečné rozhodnutie nedoručil.

21. Nezastupiteľnosť súčasne podanej správnej žaloby opomenutého účastníka v uvedenom procesnom kontexte spočíva v tom, že jej úspech má za následok správnym súdom uloženú povinnosť vykonať doručenie meritórneho alebo konečného rozhodnutia. Proti tomuto rozhodnutiu sa môže následne dotknutý účastník brániť buď podaním riadneho opravného prostriedku alebo (všeobecnej) správnej žaloby (§ 179 ods. 6 SSP).

22. Opísané axiómy v plnom rozsahu dopadajú aj na preskúmané rozhodnutie (uznesenie č. k. 14S/50/2018-104 z 12.11.2019).

23. Sťažovatelia preto postupovali konzekventne, ak žalobne napadli nielen rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníkov administratívneho konania (rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-TT-OVBP2-2018/014651/Ve z 27.4.2018) ale súčasne podali voči meritórnemu rozhodnutiu žalovaného (rozhodnutie mesta Dunajská Streda č. 3219/DS/492/2018/033-KNA/004 z 29.5.2018) správnu žalobu opomenutého účastníka.

24. Možno však skonštatovať, že pokiaľ krajský súd preskúmaným rozhodnutím odmietol správnu žalobu opomenutého účastníka, bolo tomu z dôvodu, že vo vzťahu k predbežnej otázke týkajúcej sa účasti žalobcov v administratívnom konaní bol viazaný jej posúdením v rozsudku krajského súdu sp.zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019.

25. Pokiaľ sťažovatelia namietali, že krajský súd mal v konaní sp. zn. 14S/50/2018 pokračovať a rozhodnúť až po rozhodnutí o kasačnej sťažnosti podanej proti rozsudku sp. zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019, nemožno sa s týmto sťažnostným bodom stotožniť, pretože už právoplatnosťou tohto rozsudku krajského súdu došlo k právoplatnému rozhodnutiu vo vzťahu k danej predbežnej otázke. Procesne preto krajský súd v tomto smere nepochybil a právne správna bola aj tá jeho úvaha, že zohľadnenie prípadného zrušenia rozsudku krajského súdu sp.zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019 v kasačnom konaní sa má preniesť do eventuálne následného rozhodovania kasačného súdu o kasačnej sťažnosti podanej proti preskúmanému rozhodnutiu (uzneseniu č. k. 14S/50/2018-104 z 12.11.2019).

26. V týchto intenciách následne aj postupoval kasačný súd, keď pri preskúvaní dôvodnosti kasačnej sťažnosti podanej proti preskúmanému rozhodnutiu zohľadnil aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2Sžk/6/2020 z 30.11.2021, ktorým bolo rozhodnuté o kasačnej sťažnosti podanej proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019. Týmto rozsudkom bol napadnutý rozsudok krajského súdu zmenený tak, že rozhodnutie žalovaného bolo zrušené a vec mu vrátená na ďalšie konanie. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bol záver kasačného súdu o tom, že žalobcom (sťažovateľom) patrilo postavenie účastníkov príslušného administratívneho konania (kolaudačného konania spojeného s konaním o zmene stavby pred dokončením).

27. Keďže posúdenie účasti v administratívnom konaní ako predbežnej otázky v rozsudku Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2Sžk/6/2020 z 30.11.2021 je záväzná aj pre kasačný súd konajúci v tejto veci, musel ju tento pri svojom rozhodovaní zohľadniť. Takémuto zohľadneniu nemohlo pritom brániť ani ustanovenie § 454 SSP, podľa ktorého „na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu“, pretože otázka viazanosti predbežnou otázkou predstavuje vo vzťahu k tomuto pravidlu *lex specialis*, ktorý normatívne vyplýva z § 132 ods. 2 a § 145 ods. 4 SSP. Inak povedané, ak rozhodnutie kasačného súdu v jednej veci má pre druhú vec povahu posúdenia predbežnej otázky, musí ju kasačný súd pri svojom rozhodovaní v druhej veci posudzovať v zmysle § 132 ods. 2 SSP, pretože Najvyšší správny súd Slovenskej republiky predstavuje iný orgán verejnej moci, ktorý má na mysli znenie § 132 ods. 1 SSP. V druhom konaní má preto kasačný súd povinnosť prihliadnúť aj na svoje skoršie rozhodnutie, ktoré je v rámci posúdenia predbežnej otázky pre neho záväzná, pričom táto záväznosť vyplýva zo znenia § 145 ods. 4 SSP, keďže rozhodnutie správneho súdu je záväzná aj pre orgány verejnej moci. V tejto súvislosti bol preto dôvodný ten sťažnostný bod, ktorým sťažovatelia spochybňovali záver krajského súdu o tom, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019 mal povahu *res iudicata* vo vzťahu k rozhodovaniu krajského súdu v konaní sp. zn. 14S/50/2018. Rozsudky krajského súdu sp. zn. 14S/44/2018 z 27.6.2019 a Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2Sžk/6/2020 z 30.11.2021 nemali totiž vo vzťahu k rozhodovaniu krajského súdu v konaní sp. zn. 14S/50/2018, resp. kasačného súdu v konaní sp. zn. 10Sžk/5/2020 procesnú povahu *res iudicata* ale povahu posudzovania a rozhodovania predbežnej otázky. Pokiaľ by sa totiž jednalo o procesnú prekážku (podmienku) *res iudicata*, musel by krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 14S/50/2018 vždy rozhodnúť o odmietnutí žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. a) SSP a to bez ohľadu na výsledok rozhodovania krajského súdu v konaní sp. zn. 14S/44/2018.

28. Vzhľadom na to, že z rozsudku Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2Sžk/6/2020 z 30.11.2021 vyplýva, že sťažovateľom svedčalo v administratívnom konaní postavenie jeho účastníkov a súčasne u totožných sťažovateľov bolo v tomto kasačnom konaní zistené aj splnenie ďalších procesných podmienok spojených s podaním správnej žaloby opomenutého účastníka, došiel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je v rozsahu dôvodov daných § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP dôvodná.

29. Pod nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP je totiž potrebné chápať aj takú procesnú situáciu, keď zo strany krajského súdu bolo rozhodnuté na podklade predbežnej otázky vyplývajúcej z iného rozhodnutia správneho súdu, ktoré bolo následne zrušené kasačným súdom za súčasného odlišného posúdenia predbežnej otázky. Takéto nesprávne posúdenie predbežnej otázky - účasti v administratívnom konaní zo strany krajského súdu potom malo za následok, že preskúmaným rozhodnutím (uznesením č. k. 14S/50/2018-104 z 12.11.2019) bolo súčasne zasiahnuté aj do práva sťažovateľov na spravodlivý proces, keďže ich žaloba bola krajským súdom odmietnutá bez vecného preskúmania v zmysle § 98 ods. 1 písm. e) SSP.

30. Naplnenie dôvodu kasačnej sťažnosti daného § 440 ods. 1 písm. j) SSP kasačný súd nezistil, pretože preskúmaným rozhodnutím došlo k odmietnutiu žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP a nie k odmietnutiu podania podľa § 59 ods. 3 SSP, na ktoré sa vzťahuje uvedený kasačný dôvod.

31. Kasačný súd preto preskúmané rozhodnutie podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Kasačný súd pritom nemohol preskúmané rozhodnutie zmeniť tak, že ukladá žalovanému povinnosť vykonať doručenie rozhodnutia žalovaného, pretože zákon takúto možnosť rozhodnutia zo strany kasačného súdu nepripúšťa (§ 462 SSP). V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu sa podanou správnu žalobou opomenutého účastníka opätovne zaoberať, vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť. Krajský súd bude pritom viazaný posúdením predbežnej otázky týkajúcej sa účasti sťažovateľov v kolaudačnom konaní spojenom s konaním o zmene stavby pred dokončením, tak toto vyplýva z rozsudku Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 2Sžk/6/2020 z 30.11.2021, v zmysle ktorého sťažovateľom v predmetnom administratívnom konaní svedčalo postavenie jeho účastníkov.

32. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.